

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Kielce, 2014-10-31

Znak: IN-III.4130.69.2014

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013r., poz. 594 z późn. zm.) w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012r., poz. 647 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XLIII/431/2014 Rady Miasta Sandomierza z dnia 24 września 2014r. w sprawie uchwalenia zmiany Nr II miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla budownictwa jednorodzinnego „Ożarowska” w Sandomierzu.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 24 września 2014r. Rada Miasta Sandomierza podjęła uchwałę Nr XLIII/431/2014 w sprawie uchwalenia zmiany Nr II miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla budownictwa jednorodzinnego „Ożarowska” w Sandomierzu.

W dniu 10 października 2014r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz zobowiązał Przewodniczącego Rady Miasta Sandomierza do złożenia wyjaśnień i odniesienie się do przedłożonych do uchwały zarzutów.

Pismem z dnia 17 października 2014r., znak: Or.0711.127.2014.JR Przewodniczący Rady Miasta Sandomierza złożył wyjaśnienia odnoszące się do stwierdzonych przez organ nadzoru nieprawidłowości.

Przedmiotowa uchwała oceniana jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012r., poz. 647 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą.

Przepis art. 28 ust. 1 ustawy stanowi, że naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego oraz istotne naruszenie trybu jego sporządzania, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Po dokonaniu analizy postanowień uchwały pod względem ich zgodności z prawem oraz złożonych wyjaśnień, organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowa uchwała podjęta została z naruszeniem prawa dotyczącym zasad sporządzania planu miejscowego oraz istotnym naruszeniem trybu jego sporządzania.

I. W zakresie naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego:

1. Uchwała narusza art. 15 ust. 1 ustawy w związku z art. 114 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013r., poz. 1232 z późn. zm.) poprzez brak przyporządkowania, które z terenów o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania należą do poszczególnych rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy, tzn. zróżnicowanych ze względu na poziom hałasu w środowisku.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy burmistrz sporządza projekt planu zgodnie z przepisami odrębnymi. W świetle art. 114 ustawy – Prawo ochrony środowiska przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, różnicując tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania, wskazuje się, które z nich należą do poszczególnych rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 tej ustawy.

Zapis § 4 pkt 6 lit. „c” uchwały o brzmieniu: „zachowanie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zgodnie z przepisami ochrony środowiska” jest niewystarczający.

2. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy poprzez brak określenia wysokości zabudowy dla terenu parkingu oznaczonego symbolem 1KU.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo m.in. wysokość zabudowy.

§ 13 uchwały zawiera ustalenia szczegółowe dla parkingu naziemnego, oznaczonego symbolem 1KU. W ustaleniach tych nie określono ilości kondygnacji/wysokości tego parkingu. Parametry te powinny zostać podane, ponieważ parking naziemny może być budynkiem (m.in. w § 13 ust. 6 uchwały ustalono linię zabudowy).

Z pisma Przewodniczącego Rady Miasta Sandomierza z dnia 17 października 2014r., wynika że „Teren oznaczony symbolem 1KU przeznaczono pod lokalizację parkingu naziemnego rozumianego jako parking terenowy w formie miejsc postojowych zlokalizowanych na poziomie gruntu/terenu”.

W związku z powyższym w ustaleniach planu, dla tego terenu, należy wprowadzić nakazy/zakazy/dopuszczenia, z których wprost będzie wynikała możliwość zagospodarowania terenu 1KU. Zbędne jest wówczas określanie dla tego terenu nieprzekraczalnej linii zabudowy.

II. W zakresie istotnego naruszenia trybu sporządzania planu miejscowego:

Uchwała narusza art. 19 ust. 1 ustawy oraz art. 20 ust. 1 ustawy poprzez uchwalenie planu miejscowego, w którym nie dokonano zmian na skutek uwzględnienia uwagi przez Radę Miasta Sandomierza.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy, jeżeli rada gminy stwierdzi konieczność dokonania zmian w przedstawionym do uchwalenia projekcie planu miejscowego, w tym także w wyniku uwzględnienia uwag do projektu planu – czynności, o których mowa w art. 17 ponawia się w zakresie niezbędnym do dokonania tych zmian. Art. 17 ustawy kolejno wymienia czynności, których dokonuje się w procedurze sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W świetle art. 20 ust. 1 ustawy plan miejscowy uchwała rada gminy rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu.

Z załącznika 2d do uchwały (rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag złożonych do projektu planu) oraz z wyciągu z protokołu z sesji Rady Miasta Sandomierza z dnia 24 września 2014r. wynika, że Rada Miasta Sandomierza postanowiła uwzględnić uwagę, nieuwzględnioną przez Burmistrza Miasta Sandomierza, odnoszącą się do zmiany statusu drogi wewnętrznej oznaczonej symbolem 4KDW na drogę publiczną (gminną drogę dojazdową). Następnie, na tej samej sesji, nie wprowadzając żadnych zmian, Rada uchwaliła przedmiotowy plan miejscowy. A zatem w ww. planie miejscowym nie zmieniono statusu drogi 4KDW na drogę publiczną.

Skoro Rada Miasta Sandomierza na sesji nie podtrzymała stanowiska Burmistrza Miasta Sandomierza o nieuwzględnieniu przedmiotowej uwagi i zdecydowała o jej uwzględnieniu, to nie mogła uchwałać przedmiotowego planu na tej samej sesji. W takiej sytuacji projekt planu powinien zostać odpowiednio poprawiony z powtórzeniem, przez Burmistrza procedury w zakresie niezbędnym do dokonania zmian i dopiero wtedy przedstawiony Radzie Miasta do uchwalenia.

Z uwagi na powyższe, organ nadzorczy stwierdza, iż w jego ocenie kwestionowana uchwała w sposób istotny narusza obowiązujący porządek prawny, a powyżej podniesione argumenty czynią zasadnym niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze, stwierdzające nieważność powołanej na wstępie uchwały. Organ nadzoru zdecydował zatem o stwierdzeniu nieważności przedmiotowej uchwały w całości.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Bożentyna Pałka-Koruba